

JAN LEBBINCK (4)

Dat Jan niet de braafste van de streek was, daar zijn we inmiddels wel achter. Hij was echt heel vaak opgepakt en gedetineerd geweest. Hoewel als minder streng vergrijp bekend was ook het landlopen verboden en dus ook daar kon je voor opgepakt worden.

Of het nou kwam door z'n leeftijd, Jan was inmiddels de 50 gepasseerd, of omdat hij er eenvoudigweg genoeg van had om steeds maar vast te moeten zitten of omdat hij over voldoende adressen beschikte waar hij met regelmaat terecht kon: we weten het niet, maar na 1929 zijn geen detenties meer bekend.

Het kan ook zijn dat het kwam omdat hij een plan had bedacht om arrestaties vanwege landloperij te voorkomen.

Zelf liep hij altijd op klompen en dat bracht hem op het idee om een handeltje in dat schoeisel te beginnen. Dan was hij geen zwerver meer maar een klompenhandelaar. Naast een jute zak met spulletjes erin had hij voortaan altijd een nieuw stel klompen aan een stok op zijn rug hangen. Die liet hij zeer opvallend zien en dat was niet voor niks. Zo leek het, als hij door de veldwachter of de politie werd aangesproken, of hij altijd op weg was naar een klant om ze te verkopen. In werkelijkheid verkocht hij ze nooit en was het puur een dekmantel.

Natuurlijk versleten de klompen waar hij zelf op liep regelmatig. Tegen de tijd dat hij er niet meer op vooruit kon zorgde hij ervoor zich in de buurt van een klompenmaker te bevinden. Dan sloeg hij eerst zijn oude klompen kapot en bedelde vervolgens om een paar nieuwe. Dat hij daarbij die nieuwe klompen die op z'n rug hingen even ergens verborg is natuurlijk vanzelfsprekend.

Met dank aan Phons Bax (De Rondgangers)